

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Teorie współczesnego teatru</i>
Kod przedmiotu	<i>PKR25</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Reżyseria</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Grzegorz Janikowski</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>III</i>
Semestr	<i>V, VI</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>przejsście postępowania kwalifikacyjnego na kierunek "reżyseria"; zaliczone kolejne semestry nauki danego przedmiotu</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<p><i>Celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności analizy formy i kodów literackich i kulturowych zawartych w dramatach (elementy komparatystyki) oraz we współczesnej praktyce inscenizacyjnej.</i></p> <p><i>Ponadto uczestnicy zajęć uzyskują wiedzę o współczesnych, polimorficznych formach materiałów literackich (scenariuszy) – np.: teatr dokumentalny (metoda verbatim), teatr postdramatyczny, etnooperatoria etc.</i></p> <p><i>Studenci nabierają wprawy w odczytywaniu i identyfikacji toposów oraz transformacji tradycyjnych (historycznych) form lub motywów we współczesnych inscenizacjach.</i></p>
Treści kształcenia	<p><i>Przedmiot „Teorie współczesnego teatru” rozumiemy na zajęciach dość szeroko, w ujęciu performatywnym i antropologicznym. Z jednej strony oznacza on zespół dokonań artystycznych/inscenizacyjnych lub utworów publicystyczno-teoretycznych danego inscenizatora (reformatora teatru) lub określonej formacji pokoleniowej twórców. Ponadto analizujemy (poprzez oglądanie spektakli, wykłady i dyskusje) sposoby budowania dramaturgii w nowoczesnym spektaklu, co bliskie jest definicji hasła „dramaturgia” w „Sekretnej sztuce aktora. Słowniku antropologii teatru” N. Savarese i E. Barby.</i></p> <p>Semestr V:</p> <ul style="list-style-type: none"><i>– dziedzictwo teatru antycznego współcześnie („Oresteja” w insc. Petera Steina);</i><i>– teatr rytualny dziś (m.in. wybrane spektakle Eugenia Barby, Grotowskiego, OPT Gardzienice);</i><i>– teatr ponowoczesny (postmodernizm na scenie) na przykładach japońskiej grupy Dump Type, inscenizacji Luka Percevala, Alvisa Hermanisa, Michaela Thalheimera;</i><i>– teatr i teksty postdramatyczne na wybranych przykładach inscenizacji Christopha Marthaler, Jana Fabre’a.</i> <p>Semestr VI:</p> <ul style="list-style-type: none"><i>– nowoczesny teatr tańca i ruchu jako przejawy inscenizacji post-brechtowskich (teatr tańca Piny Bausch, teatr ruchu Alaina Platel);</i><i>– współczesny teatr narracji plastycznej (m.in. inscenizacje Roberta Wilsona i DV8);</i><i>– teatr doc. i metoda verbatim (wybrane przykłady twórczości Iwana Wyrypajewa i Władimira Pankowa);</i><i>– tzw. storytelling („teatr opowiadacza” i transformacje dramaturgiczne Petera Brooka);</i><i>– współczesny teatr metafor na Litwie (inscenizacje E. Nekrošiusa i O. Koršunovasa).</i>
Efekty kształcenia	<p>W zakresie wiedzy (W) student:</p> <ul style="list-style-type: none"><i>– wykazuje się znajomością stylów gry aktorskiej i prac reżyserskich (w tym najnowszych trendów), a także osiągnąć ich najwybitniejszych przedstawicieli R W5;</i><i>– wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji między teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów,</i>

	<p><i>a także wykorzystuje tę wiedzę do dalszego rozwoju artystycznego R W7;</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru oraz ma orientację w piśmiennictwie związanym z tymi zagadnieniami R W4.</i> <p>W zakresie umiejętności (U) student:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>rozumie istotę konstrukcji tekstu scenariusza, samodzielnie ocenia materiał literacki i możliwości jego adaptacji/transformacji na rozmaite języki teatru współczesnego R U2;</i> – <i>umie dokonywać wyborów odnośnie stylu i typu przyszłych swoich realizacji (projektowanie i tworzenie analogii do dzieł wielkich reformatorów teatru) R U8;</i> – <i>umie swobodnie wypowiadać się (ustnie i pisemnie) na temat różnych dziedzin twórczości teatralnej (w tym współczesnych form inscenizacji postmodernistycznej i postdramatycznej) R U14.</i> <p>W zakresie kompetencji społecznych (K) student:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>umie wyrażać opinie o rozmaitych formach inscenizacji, wykazując się przy tym: zbieraniem, analizowaniem i interpretowaniem informacji, formułowaniem krytycznej argumentacji; R K1</i> – <i>jest zdolny w różnych sytuacjach do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji oraz zdolności twórczego myślenia podczas analizy problematyki dramaturgicznej R K2;</i> – <i>jest zdolny do konstruktywnej krytyki w stosunku do działań i twórczości innych osób R K4.</i>
Forma zaliczenia przedmiotu	<p><i>Semestr V - Zaliczenie</i> <i>Semestr VI - Zaliczenie</i></p>
Sposoby weryfikacji	<ul style="list-style-type: none"> – <i>dłuższa wypowiedź pisemna (rozwiązywanie problemu) na koniec semestru V</i> – <i>zaliczenie ustne (zakończenie semestru VI).</i>
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Liczba punktów ECTS	2 pkt
Język wykładowy	język polski
Wykaz literatury podstawowej	<p>Literatura wykorzystywana na zajęciach: <i>„Ziemia Ulro” C. Miłosza, „W pracy z Grotowskim nad działaniami fizycznymi” T. Richards (fragmenty), „Teatr: samotność, rzemiosło, bunt” E. Barby (fragmenty), „Ruchomy punkt” P. Brooka (fragmenty).</i></p> <p>Literatura studiowana samodzielnie przez studenta: <i>„Sekretna sztuka aktora. Słownik antropologii teatru” N. Savarese i E. Barby, „Słownik terminów teatralnych” P.</i></p>

Akademia Teatralna im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie
Wydział Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku

	<i>Pavisa, „Słownik postaci dramatycznych” D. Kosińskiego, „Teatr postdramatyczny” H.-T. Lehmann, „Teatr, jaki mógłby być...” A. Wirtha (fragmenty), „Teatr antycznej Grecji” M. Kocura (fragmenty)</i>
Wykaz literatury uzupełniającej	<i>Lektura ok. 25-30 wybranych artykułów, wywiadów, analiz (rozdziały z książek) dotyczących omawianych inscenizacji i problemów dramaturgicznych. Teksty te pochodzą z monografii poświęconych twórcom teatralnym, dramatopisarzom oraz czasopism naukowych i branżowych: „Teatr”, „Didaskalia”, „Dialog”.</i>
Uwagi	-